

Adaptacja dziecka do przedszkola [1]

Jak przygotować dziecko do przedszkola?

1. Pozytywne myślenie o placówce, informowanie dziecka o tym, że w przedszkolu będzie spędzał czas w towarzystwie innych dzieci bez rodziców. Przed pójściem do przedszkola warto przekazać pocieszenie jak najwięcej informacji, żeby potem nie czuć się tak nieswojo w nowym miejscu, zwłaszcza kiedy nie będzie już obok niego mamusi. Nie zaszkodzi jeszcze opowiedzieć o tym jak mama z tatą wspominały przedszkole.
2. Dziecko powinno bez pośpiechu rozpocząć swój dzień. Dobrze jest wstawać w miarę wcześnie, żeby nie spieszyć się za bardzo. Trzeba pamiętać, że maluszek robi wszystko dużo wolniej niż dorośli. Poganianie malca powoduje, że jest jeszcze bardziej zestresowany i może gorzej znosić rozstanie z mamą.
3. Przez pierwszy miesiąc odbieramy wcześniej dziecko z przedszkola i stopniowo przedłużamy jego pobyt. W końcu kiedy będzie się musiał przyzwyczaić do nowego miejsca.
4. Dotrzymujemy słowa. Jeżeli mama obiecała coś dziecku, to powinna się tego trzymać. Debiutujący przedszkolak powinien być pewny, że może polegać na swoich rodzicach. W ten sposób zapewnia się mu poczucie bezpieczeństwa.
5. Okazywanie spokoju, poczucia bezpieczeństwa podczas rozstania. Rozstanie z dzieckiem nie jest łatwe zarówno dla rodziców, jak i samego malca. Trzeba jednak zachować „zimną krew” i nie pozwolić sobie na to, żeby wspólnie z dzieckiem roztkliwić się. Owszem dziecku należy się słowo otuchy, ale nie można pokazać, że to ciężkie przeżycie nie tylko dla niego. Czemuż dzieci histeryzują tylko przez chwilę, a kiedy mama czy tata będzie już poza zasięgiem wzroku, nagle uspokajają się i zachowują się jakby nigdy nic.
6. Stanowcze rozstanie. Dziecko nie może zobaczyć, że jego rodzice są przejęci, a nawet panikują. Da mu to podstawy do tego, żeby myśleć, że przedszkole to coś strasznego, skoro nawet rodzice są przejęci. Trzeba mówić stanowczo. Można uspokajać dziecko, ale nie za długo. Wystarczy powiedzieć parę słów otuchy. Jeżeli to nie pomaga, to nie pozostaje nic innego jak z bólem serca wyjść z przedszkola i liczyć na to, że dziecko się uspokoi. Warto w tej sytuacji odrobinę zaufać paniom przedszkolankom. W końcu mają one już doświadczenie z podobnymi dziećmi. Są też odpowiednio wykwalifikowane i wiedzą, jak uspokoić maluszka.
7. Danie dziecku do przedszkola, np. zabawki z domu. Dajemy pocieszenie jakiejś rzecz, która będzie się kojarzyła z domem (maskotka, z którą zasypia).
8. Wygodne ubranie dziecka. Warto ubierać pociechę tak, żeby nie miała ona większych problemów, np. z zdjęciem spodenek w toalecie. Dobrze jest więc przynajmniej na początek dziecku spodnie z gumką. Jeżeli, zwłaszcza na początek, dziecku zdarzy się przykra niespodzianka, to potem będzie czuć się jeszcze większą niechęć do przedszkola. Pakujemy maleństwu dodatkowe ubranie do przebrania.
9. Czytanie dzieciom książeczek, np. „Wesołe przedszkole” - M. Kownackiej, Bajki terapeutyczne - M. Molickiej.
10. Zorganizowanie czasu na bycie z dzieckiem po odebraniu go z przedszkola.
11. Odprowadzanie dziecka do przedszkola przez ojca, gdy wiódł emocjonalna z ojcem jest zwykle mniejsza niż z matką.
12. Ujednolicenie rytmu dnia w domu i przedszkolu.

Proces adaptacji dziecka w przedszkolu powinien przynieść korzyści zarówno dziecku, rodzicom, jak i przedszkolu. Jest to moment rozpoczęcia współpracy pedagogicznej przejawiającej zainteresowanie rodziców tym, co się będzie działo z ich dzieckiem w przedszkolu. Kontakty rodziny z przedszkolem mają na celu ujednolicenie oddziaływań wychowawczych, a także niesienie pomocy rodzicom w kierunku rozwoju dziecka. Kiedy rodzice po raz pierwszy przyprowadzają swoje dziecko do przedszkola, oczekują:

1. Zapewnienia dziecku jak najlepszej opieki, by czuć się bezpiecznie, a rodzice spokojni o swoje pociechy.
2. Zaspokojenia indywidualnych potrzeb w miarę możliwości przedszkola.
3. Przychylności, uśmiechu i empatii od opiekunów.
4. Poznania warunków, w jakich będzie przebywał ich dziecko.
5. Poznania programu i metod pracy.
6. Poznania nauczycieli i innych pracowników, z którymi będzie przebywał dziecko.

Prawie dla każdego dziecka pierwsze dni pobytu w przedszkolu są okresem bardzo trudnym. Rozłąka z rodzicami powoduje duże zagrożenie poczucia bezpieczeństwa u dziecka. Jest to niewątpliwie sytuacja budząca silne emocje. Dziecko czuje się wyrwane z bezpiecznego znanego mu środowiska rodzinnego i nie rozumie tego co się wokół niego dzieje. Musi się przystosować do warunków nowego otoczenia, kontaktów z nieznajomymi, przebywania w licznej grupie, zmian dotyczących sposobów załatwiania emocjonalnych i biologicznych, itp. Udanie włączenie dziecka do grupy przedszkolnej ma ogromne znaczenie dla jego dalszego rozwoju.

A oto kilka wskazówek jak ułatwić dziecku start w przedszkolu:

Adaptacja dziecka do przedszkola

Published on Publiczne Przedszkole nr 2 Pod Kasztanami w Nowych Skalmierzycach
(<https://podkasztanami.noweskalmierzyce.pl>)

1. W pierwszych dniach pobytu dziecka w przedszkolu w miarę możliwości odbieramy je wcześniej.
2. Nie składamy dziecku obietnic, których nie możemy wypełnić, np: przyjdę po obiedzie, a jesteśmy po spaniu lub podwieczorku. Dziecko nie będzie nam ufało następnego dnia.
3. Stosujemy zasadę krótkiego pożegnania – wydużanie tego momentu powoduje napięcie emocjonalne, które kończy się rozpaczem dziecka.
4. Nie zabieramy dziecka do domu, kiedy przebiega rozstanie, jeżeli zrobimy to choć raz, będzie wiedziało, że z nami może wymusić wszystko.
5. Jeżeli dziecko przy pożegnaniu przebiega, staramy się, żeby przez kilka dni odprowadza je do przedszkola tata, rozstania z tatą są mniej bolesne.
6. Nie mówimy dziecku, że będzie na Ciebie czekać za drzwiami – dzieci proszą o sprawdzenie czy jest mama, babcia czy tata.
7. Pozwalamy dziecku zabrać ulubioną zabawkę, aby przypominało mu dom.
8. Ujednolicamy działania wychowawcze dom – przedszkole, wdramy dziecko do przestrzegania umów i zasad.
9. Nie wyrzucamy dziecka – przyzwyczajamy do samoobsługi, pozwalamy dziecku samemu zaspokajać potrzeby fizjologiczne, myć ręce, ubierać się.
10. Przygotowujemy dziecku wygodny strój do samodzielnego ubierania się.
11. Cieszymy się i okazujemy zadowolenie z każdego przejawu samodzielności.
12. Zachowujemy cierpliwość.
13. Jesteśmy systematyczni i konsekwentni.
14. Dostarczamy dziecku doświadczenia przebywania z innymi dorosłymi, bycia bez mamy.
15. Umożliwiamy kontakt z innymi dziećmi.
16. Nie wymuszamy na dziecku, aby zaraz po przyjeździe do domu opowiadało co wydarzyło się w przedszkolu, to powoduje niepotrzebny stres.

Większość dzieci przystosowuje się do tego szybko, u innych okres adaptacji trwa bardzo długo. Najczęściej takie problemy mają dzieci, które miały przykre doświadczenia w relacjach z dorosłymi, są lękliwe, nie miały, miały mały kontakt z rówieśnikami lub też ich rodzice lub dziadkowie są nadopiecznymi.

ZRÓBMY WIĘC WSZYSTKO, ABY NASZE DZIECI W PRZEDSZKOLEM TYLKO PRZYJEMNE PRZEŻYCIA, BYŁY POZYTYWNIENASTAWIONE, UFAŁY NAM I NIE REAGOWAŁY LĘKIEM.

Source URL: <https://podkasztanami.noweskalmierzyce.pl/en/node/510>

Links:

[1] <https://podkasztanami.noweskalmierzyce.pl/en/node/510>